

[Stinus]

udnytte alle de muligheder, der er for at arbejde i den retning. Dette vil også være en politik, som vil kunne opnå fuld tilslutning fra de øvrige nordiske lande.

Som allerede tidligere omtalt drejer FN-politikken sig ikke blot om det, som foregår i de formelle møder. Fremtrædende statsledere fra Indien, Mexico, Tanzania, Sverige, Grækenland og Argentina har for nylig udsendt en opfordring til atomvåbenmagterne om at standse al afprøvning, produktion og opstilling af atomvåben og fremføringsmidler til disse som et første skridt i en atomvåbennedrustning.

Det radikale venstre opfordrer regeringen til på alle områder at støtte dette initiativ og til sammen med andre lande at få Mexico, Indien og Sverige f.eks. til at påtage sig en formidrende og mæglende rolle for at tilvejebringe nye forhandlinger mellem Øst og Vest.

Vi opfordrer også regeringen til at overveje initiativer, der kan fremme samarbejdet mellem sikkerhedsrådets permanente medlemmer ud fra en erkendelse af, at dette samarbejde er afgørende for, om der overhovedet kan føres afspændings- og nedrustningspolitik inden for sikkerhedsrådets rammer. Efter det radikale venstres opfattelse er nedrustnings- og afspændingspolitik en meget væsentlig del af dansk sikkerhedspolitik, og FN er et af de eksisterende instrumenter, som skal udnyttes til det yderste.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg finder det naturligt at starte med en kompliment til udenrigsministeren, ikke bare sagt som en formalitet, men reelt, fordi det er et dygtigt arbejde, der ligger i udenrigsministerens svar. Der er lagt større arbejde og dygtighed i svaret end i forespørgslen.

Jeg tror, at også udenrigsministerens politiske modstandere efterhånden vil erkende, at i dag er nok ingen bedre egnet til at skabe i hvert fald en smule respekt om Danmark ude omkring i de internationale forhandlinger end den udenrigsminister, vi i øjeblikket har, og CD vil gerne ønske udenrigsministeren held og lykke til at kunne fortsætte lige så godt, som han har klaret det indtil nu over for de mange trakasserier, smådrillerier og indenrigspolitisk bestemte taktiske handlinger, som åbenbart skal være mønsteret for

den udenrigspolitiske debat og de udenrigspolitiske bestræbelser i dette folketing.

Jeg siger bare for en ordens skyld, at naturligvis er det, som udenrigsministeren her har ført frem på regeringens vegne, uforpligtende for hvert enkelt af regeringspartierne. Det gælder både formanden for partiet venstre og formanden for centrum-demokraterne. Jeg kan imidlertid i hvert fald forsikre, at jeg på møder rundt omkring i landet skal gøre alt, hvad jeg kan, for at overbevise befolkningen om, at folketingets flertal er på afveje i de spørgsmål, som blev nævnt i udenrigsministerens erklæring, men det må enhver naturligvis tage til efterretning. Udenrigsministeren og regeringen følger loyalt folketingets anvisninger, men mere kan man søreme heller ikke forlange af os.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg er meget glad for, hvad hr. Fischer og hr. Bjørn Elmquist sagde i deres saglige redegørelser for, hvor meget der faktisk er præsteret i FN.

Jeg har ikke mere at føje til det, men vil så blot understrege, at det er ikke i FN, og det er ikke i Nordisk Råd, de afgørende beslutninger om Danmarks fremtid træffes. Det er i EF og i NATO, og derfor er det vigtigt, at man ikke i sin stillingtagen i FN går hen og sætter noget over styr af den solidaritetsforpligtelse, som vi har over for EF og over for NATO.

Der har aldrig været slavedisciplin i EF, ja, der er vel ingen, der vil påstå, at der er særlig meget disciplin i EF, og det er der heller ikke i NATO, men enhver, der ønsker at deltage i et samarbejde, må pålægge sig selvdisciplin, og den har det knebet med for Danmark i mange tilfælde.

Jeg har glædet mig over socialdemokratiets moderate holdning i den sag, vi har været igennem her. Jeg tager det som et tegn på, at socialdemokratiet er ved at være betænkelig ved den udvikling, som fredsbevægelser og alt det, der knytter sig dertil, tager i øjeblikket. Selv SF synes at være betænkelig ved visse rabiate ledere i fredsbevægelsen.

Det farlige er den tendens, der er til at prøve at trække Danmark over til et nordisk initiativ. Det gælder også i diskussionen om atomvåbenfri zone. Jeg ved, at socialdemokratiet ikke vil følge med dér. Det ville være frygtelig farligt, hvis man fulgte de ønsker, som visse ledere af fredsbevægelsen har fremsat: at Danmark skulle fremme et nor-